

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "การประเมินบุคลิกภาพของบุรุษกระทำผิดวัยหนุ่มตามแบบ ซีพีไอ" มีวัตถุประสงค์ เพื่อ ประเมินบุคลิกภาพของบุรุษกระทำผิดวัยหนุ่ม โดยการศึกษาเปรียบเทียบ ลักษณะบุคลิกภาพของบุรุษกระทำผิดวัยหนุ่ม กับบุคลิกภาพของคณงานวัยหนุ่ม และเพื่อประเมินบุคลิกภาพของบุรุษกระทำผิดวัยหนุ่ม ใน 3 ลักษณะความผิด คือ ความผิดก่อทรัพย์ ความผิดก่อชีวิต และความผิดทางเพศ/ ตัวอย่างประชากรที่ใช้ คือ กลุ่มบุรุษกระทำผิดวัยหนุ่ม จำนวน 323 คน จากสถานที่คุมขัง 3 แห่ง คือ สถานแรกรับเรือนจำกลางนครปฐม, ทัดตสถานวัยหนุ่มบางเขน, ทัดตสถานวัยหนุ่มมีนบุรี และ กลุ่มคณงานวัยหนุ่ม จำนวน 100 คน จากโรงงานอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสำรวจบุคลิกภาพ ซีพีไอ ฉบับภาษาไทย ที่ คัชพล เรียบร้อยเจริญ แผลและเรียบเรียงมาจาก เคอะ แกลิฟอร์เนีย ไซโคลจิคัล อินเวนทอรี (The California Psychological Inventory) ของ แฮริสัน จี. กัฟ (Harrison G. Gough) ลักษณะของแบบสำรวจประกอบด้วยข้อกระทง 480 ข้อ วัดลักษณะบุคลิกภาพใน 18 ลักษณะ ได้แก่ ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Do), ความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ (Cs), การชอบสมาคม (Sy) , การวางตนในสังคม (Sp) , การยอมรับตนเอง (Sa) , ความรู้ดีว่าตนเองมีความเป็นอยู่ที่ (Wb) , ความรับผิดชอบ (Re) , การเจริญวัยทางสังคม (So) , การควบคุมตนเอง (Sc) , ความอกทน (To) , การสร้างความประทับใจให้แก่ผู้อื่น (Gi) , การวางตนตามเกณฑ์ของสังคม (Cm) , สัมฤทธิ์ผลในสถานะการณ์ที่คองคามผู้อื่น (Ac) , สัมฤทธิ์ผลในสถานะการณ์ที่คองพึงตนเอง (Ai) , ประสิทธิภาพทางสติปัญญา (Ic) , การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น (Py) , ความยืดหยุ่นได้ (Fx) , และ ความมีลักษณะของหญิง (Fe) , ผู้วิจัยประมาณค่าความเที่ยงของแบบสำรวจโดยใช้สูตร กูเคอร์ - ริชาร์ดสัน สูตร 21 (Kuder-Richardson formular 21) เพื่อตรวจสอบค่าความคงที่ภายในของแบบ

สำรวจ กับกลุ่มประชากร 50 คน ใคค่าความเที่ยงภายในของแบบสำรวจ ตั้งแต่ 0.171 ถึง 0.789 ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย คือ คะแนนที่ได้จากการตอบแบบสำรวจบุคลิกภาพ ซึ่งมีไอของกุ่มตัวอย่างประชากรผู้กระทำผิดวัยหนุ่ม และคนงานวัยหนุ่มในโรงงานอุตสาหกรรม ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพในแต่ละลักษณะ ของกุ่มตัวอย่างผู้กระทำผิดวัยหนุ่มและคนงานวัยหนุ่ม โดยใช้ค่าที (t -test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพของกุ่มตัวอย่างทุกกุ่ม โดยใช้ค่าอัตราส่วนความแปรปรวน (F)

ผลการวิจัย

1. บุคลิกภาพของผู้กระทำผิดวัยหนุ่ม สูงกว่าบุคลิกภาพของคนงานวัยหนุ่มอย่างมีนัยสำคัญใน 12 ลักษณะบุคลิกภาพ ได้แก่ ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Do) , ความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ (Cs) , การชอบสมาคม (Sy) , ความรู้สึกว่าคุณเองมีความเป็นอยู่ดี (Wb) , ความออกทน (To) , การสร้างความประทับใจให้แก่ผู้อื่น (Gi) , สัมฤทธิ์ผลในสถานะการที่ต้องทำตามผู้อื่น (Ac) , ประสิทธิภาพทางสติปัญญา (Ie) , การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น (Fy) ($p < 0.001$) , การควบคุมตนเอง (Sc) ($p < 0.01$) , สัมฤทธิ์ผลในสถานะการที่ต้องพึ่งตนเอง (Ai) และ ความยืดหยุ่นได้ (Fx) ($p < 0.05$) มีเพียงลักษณะเดียว คือ ลักษณะ การเจริญวัยทางสังคม (So) ของผู้กระทำผิดวัยหนุ่ม ซึ่งต่ำกว่าการเจริญวัยทางสังคมของคนงานวัยหนุ่มอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$)

2. บุคลิกภาพของกุ่มตัวอย่าง 4 กุ่ม คือ ผู้กระทำผิดในลักษณะความผิดต่อทรัพย์, ความผิดต่อชีวิต, ความผิดทางเพศ และ คนงานวัยหนุ่ม มีความแตกต่างกันในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย อย่างน้อยหนึ่งกุ่มหรือมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญในทุกลักษณะบุคลิกภาพ ($p < 0.05$) เมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีช่วงพหุคูณของกันกัน ได้ข้อค้นพบดังนี้

ก. บุคลิกภาพของผู้กระทำผิดต่อทรัพย์ ต่ำกว่า บุคลิกภาพของผู้กระทำผิดต่อชีวิตอย่างมีนัยสำคัญใน 15 ลักษณะ และไม่แตกต่างจากลักษณะบุคลิกภาพของผู้กระทำผิดทางเพศในทุกลักษณะ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 16)

ข. บุคลิกภาพของผู้กระทำผิดต่อชีวิต สูงกว่าบุคลิกภาพของผู้กระทำผิดต่อทรัพย์สิน และบุคลิกภาพของผู้กระทำผิดทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญใน 15 และ 16 ลักษณะ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 17)

ค. บุคลิกภาพของผู้กระทำผิดทางเพศ ต่ำกว่าบุคลิกภาพของผู้กระทำผิดต่อชีวิต อย่างมีนัยสำคัญใน 16 ลักษณะ และไม่แตกต่างจากลักษณะบุคลิกภาพของผู้กระทำผิดทางเพศ ในทุกลักษณะ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 18)

เมื่อเปรียบเทียบบุคลิกภาพของผู้กระทำผิดวัยหนุ่มในทั้ง 3 ลักษณะความผิด กับบุคลิกภาพ ของคนงานวัยหนุ่ม พบว่า

ก. บุคลิกภาพของผู้กระทำผิดต่อทรัพย์สิน แตกต่างจากบุคลิกภาพของคนงานวัยหนุ่มอย่างมีนัยสำคัญใน 13 ลักษณะ (สูงกว่า 12 ลักษณะ, ต่ำกว่า 1 ลักษณะ ดูรายละเอียดจากตารางที่ 16)

ข. บุคลิกภาพของผู้กระทำผิดต่อชีวิต สูงกว่า บุคลิกภาพของคนงานวัยหนุ่มใน 17 ลักษณะ มีเพียงลักษณะเดียวที่ไม่แตกต่างกัน ได้แก่ ลักษณะความยืดหยุ่นได้

ค. บุคลิกภาพของผู้กระทำผิดทางเพศ สูงกว่า บุคลิกภาพของคนงานวัยหนุ่ม อย่างมีนัยสำคัญ ใน 4 ลักษณะ คือ ลักษณะความมีอำนาจเหนือผู้อื่น, การชอบสมาคม, ความมอทน และ สัมฤทธิ์ผลในสถานะการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง

ศูนย์วิจัยทัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 ลักษณะบุคลิกภาพของผู้กระทำผิดด้วยเหตุในลักษณะความผิดต่อทรัพย์
เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น

ลักษณะบุคลิกภาพ	ผู้กระทำผิด ต่อชีวิต	ผู้กระทำผิด ทางเพศ	คนงาน
1. การมีอำนาจเหนือผู้อื่น	ต่ำกว่า**	—	สูงกว่า**
2. ความสามารถที่จะบรรลุดุลสถานภาพ	ต่ำกว่า**	—	สูงกว่า**
3. การชอบสมาคม	ต่ำกว่า**	—	สูงกว่า**
4. การวางตัวในสังคม	ต่ำกว่า**	—	—
5. การยอมรับตนเอง	ต่ำกว่า**	—	—
6. ความรู้สึกว่าคุณเองมีความเป็นอยู่ดี	ต่ำกว่า**	—	สูงกว่า**
7. ความรับผิดชอบ	ต่ำกว่า**	—	—
8. การเจริญวัยทางสังคม	ต่ำกว่า**	—	ต่ำกว่า**
9. การควบคุมตนเอง	ต่ำกว่า**	—	—
10. ความอดทน	—	—	สูงกว่า*
11. การสร้างความประทับใจให้แก่ผู้อื่น	ต่ำกว่า**	—	สูงกว่า*
12. การวางตนตามเกณฑ์ของสังคม	ต่ำกว่า**	—	—
13. สัมฤทธิผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่น	ต่ำกว่า**	—	สูงกว่า**
14. สัมฤทธิผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง	—	—	สูงกว่า*
15. ประสิทธิภาพทางสติปัญญา	ต่ำกว่า**	—	สูงกว่า**
16. การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	ต่ำกว่า**	—	สูงกว่า**
17. ความยืดหยุ่นได้	—	—	สูงกว่า**
18. ความมีลักษณะของหญิง	ต่ำกว่า**	—	ต่ำกว่า**

* $p < 0.05$

** $p < 0.01$

ตารางที่ 17 ลักษณะบุคลิกภาพของผู้กระทำผิดวัยหนุ่มในลักษณะความผิดต่อชีวิต
เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น

ลักษณะบุคลิกภาพ	ผู้กระทำผิด คอทรีพัย	ผู้กระทำผิด ทางเพศ	คนงาน
1. การมีอำนาจเหนือผู้อื่น	สูงกว่า**	สูงกว่า**	สูงกว่า**
2. ความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ	สูงกว่า**	สูงกว่า**	สูงกว่า**
3. การชอบสมาคม	สูงกว่า**	สูงกว่า**	สูงกว่า**
4. การวางตัวในสังคม	สูงกว่า**	สูงกว่า**	สูงกว่า**
5. การยอมรับตนเอง	สูงกว่า**	สูงกว่า**	สูงกว่า**
6. ความรู้สึกว่าคุณเองมีความเป็นอยู่ดี	สูงกว่า**	สูงกว่า**	สูงกว่า**
7. ความรับผิดชอบ	สูงกว่า**	สูงกว่า**	สูงกว่า**
8. การเจริญวัยทางสังคม	สูงกว่า**	สูงกว่า**	สูงกว่า**
9. การควบคุมตนเอง	สูงกว่า**	สูงกว่า**	สูงกว่า**
10. ความอดทน	—	—	สูงกว่า**
11. การสร้างความประทับใจให้แก่ผู้อื่น	สูงกว่า**	สูงกว่า**	สูงกว่า**
12. การวางตนตามเกณฑ์ของสังคม	สูงกว่า**	สูงกว่า**	สูงกว่า**
13. สัมฤทธิ์ผลในสถานะการดีที่ตรงตามผู้อื่น	สูงกว่า**	สูงกว่า**	สูงกว่า**
14. สัมฤทธิ์ผลในสถานะการดีที่ตรงพึงตนเอง	—	สูงกว่า**	สูงกว่า*
15. ประสิทธิภาพทางสติปัญญา	สูงกว่า**	สูงกว่า**	สูงกว่า**
16. การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	สูงกว่า**	สูงกว่า**	สูงกว่า**
17. ความยืดหยุ่นได้	—	—	—
18. ความมีลักษณะของหญิง	สูงกว่า**	สูงกว่า**	สูงกว่า**

* $p < 0.05$

** $p < 0.01$

ตารางที่ 18 ลักษณะบุคลิกภาพของผู้กระทำผิดวัยหนุ่ม ในลักษณะความผิดทางเพศ
เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่นๆ

ลักษณะบุคลิกภาพ	ผู้กระทำผิด คอทรพย์	ผู้กระทำผิด คอชีวิต	คนงาน
1. การมีอำนาจเหนือผู้อื่น	—	ต่ำกว่า**	สูงกว่า**
2. ความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ	—	ต่ำกว่า**	—
3. การชอบสมาคม	—	ต่ำกว่า**	สูงกว่า**
4. การวางตนในสังคม	—	ต่ำกว่า**	—
5. การยอมรับตนเอง	—	ต่ำกว่า**	—
6. ความรู้สึกว่าคุณเองมีความเป็นอยู่ที่	—	ต่ำกว่า**	—
7. ความรับผิดชอบ	—	ต่ำกว่า**	—
8. การเจริญวัยทางสังคม	—	ต่ำกว่า**	—
9. การควบคุมตนเอง	—	ต่ำกว่า**	—
10. ความอดทน	—	—	สูงกว่า*
11. การสร้างความประทับใจให้แก่ผู้อื่น	—	ต่ำกว่า**	—
12. การวางตนตามเกณฑ์ของสังคม	—	ต่ำกว่า**	—
13. สัมผัสชั้นดีในสถานะการดีที่ตรงตามผู้อื่น	—	ต่ำกว่า**	—
14. สัมผัสชั้นดีในสถานะการดีที่ตรงฟังตนเอง	—	ต่ำกว่า**	—
15. ประสิทธิภาพทางสติปัญญา	—	ต่ำกว่า**	สูงกว่า*
16. การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	—	ต่ำกว่า**	—
17. ความยืดหยุ่นได้	—	—	—
18. การมีลักษณะของหญิง	—	ต่ำกว่า**	—

* $p < 0.05$

** $p < 0.01$

การอภิปรายผลของการวิจัย

ผลการวิจัยในข้อ 1 พบว่า บุคลิกภาพของผู้กระทำผิดวัยหนุ่ม แตกต่างจากบุคลิกภาพของพนักงานวัยหนุ่มอย่างมีนัยสำคัญ 13 ลักษณะ โดยที่ผู้กระทำผิดวัยหนุ่มได้คะแนนบุคลิกภาพสูงกว่าพนักงานวัยหนุ่มถึง 12 ลักษณะ และได้คะแนนต่ำกว่าเพียงลักษณะเดียว ผู้วิจัยจึงยอมรับสมมติฐานในการวิจัยว่า "บุคลิกภาพของผู้กระทำผิดวัยหนุ่ม แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากบุคลิกภาพของพนักงานวัยหนุ่มในบุคลิกภาพบางลักษณะ"

ผลการวิจัยข้อ 2 พบว่า ผู้กระทำผิดวัยหนุ่มในลักษณะความผิดต่อทรัพย์สิน และความผิดทางเพศ มีบุคลิกภาพในแต่ละลักษณะไม่แตกต่างกัน แต่ผู้กระทำผิดวัยหนุ่ม ในลักษณะความผิดต่อชีวิตได้คะแนนบุคลิกภาพ: ใน 15 และ 16 ลักษณะ สูงกว่า ผู้กระทำผิดวัยหนุ่มในลักษณะความผิดต่อทรัพย์สิน และ ลักษณะความผิดทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญเมื่อ เปรียบเทียบบุคลิกภาพของผู้กระทำผิดวัยหนุ่มทั้ง 3 กลุ่ม กับ บุคลิกภาพของพนักงานวัยหนุ่ม พบว่า บุคลิกภาพของผู้กระทำผิดต่อทรัพย์สินแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จากบุคลิกภาพของพนักงานวัยหนุ่มใน 13 ลักษณะ, บุคลิกภาพของผู้กระทำผิดต่อชีวิต แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากบุคลิกภาพของพนักงานวัยหนุ่มใน 17 ลักษณะ และบุคลิกภาพของผู้กระทำผิดทางเพศ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จาก บุคลิกภาพของพนักงานวัยหนุ่มใน 4 ลักษณะ ผู้วิจัยจึงยอมรับสมมติฐานข้อ 2 ว่า "บุคลิกภาพของผู้กระทำผิดวัยหนุ่มในลักษณะความผิดต่อทรัพย์สิน, ความผิดต่อชีวิต, ความผิดทางเพศ และพนักงานวัยหนุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในบางลักษณะบุคลิกภาพ"

ผลการประเมินบุคลิกภาพของผู้กระทำผิดวัยหนุ่ม โดยการเปรียบเทียบกับบุคลิกภาพของพนักงานวัยหนุ่ม พบว่า ผู้กระทำผิดวัยหนุ่ม ได้คะแนนบุคลิกภาพสูงกว่าพนักงานวัยหนุ่มอย่างมีนัยสำคัญในหลายลักษณะ การได้คะแนนบุคลิกภาพสูงกว่า, แฮริสัน จี. กัฟ ก็ได้แปลความหมายว่า มีบุคลิกภาพในลักษณะนี้ดีกว่า ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ผู้กระทำผิดวัยหนุ่มมีลักษณะบุคลิกภาพดีกว่าพนักงานวัยหนุ่มในหลายลักษณะบุคลิกภาพ ที่วัดได้จากแบบสำรวจบุคลิกภาพ ซีพีไอ.

ผลการวิจัยที่ได้ว่าผู้กระทำผิดวัยหนุ่ม มีบุคลิกภาพดีกว่า คนงานวัยหนุ่ม ในหลายลักษณะบุคลิกภาพนี้ แสดงให้เห็นว่า การกระทำผิดของผู้กระทำผิดวัยหนุ่มส่วนใหญ่ไม่ได้มีสาเหตุมาจากความบกพร่องทางบุคลิกภาพของผู้กระทำผิด ผู้กระทำผิดวัยหนุ่มไม่ใช่ผู้ที่ไร้เสี้ยวหรือลักษณะที่ชั่วร้ายจนไม่สามารถแก้ไขได้ สัญญา ธรรมศักดิ์¹ ก็กล่าวถึง ผู้กระทำผิดวัยหนุ่ม ซึ่งทำความผิดเป็นครั้งแรกว่า เขาไม่ใช่อาชญากรโดยสันดานที่แก้ไขไม่ได้ อาชญากรรมที่เกิดขึ้นจากบุคคลวัยหนุ่มที่อายุยังไม่ถึงซีกเป็นผู้ใหญ่เต็มตัว ส่วนมากเป็นภัยความพลั้งพลาดโดยเหตุที่คบคล้าสมาคมกับคนทุจริต หรือ อยู่ในสิ่งแวดล้อมอันทุจริต จะต้องถือว่ามิใช่ออกาสกลับตัวเป็นพลเมืองดีได้มากกว่าบุคคลจำพวกอื่น

ถึงแม้ว่าผู้วิจัยได้ออกแบบวางแผนการวิจัย เพื่อควบคุมตัวแปรเกินต่างๆไว้ล่วงหน้า แต่ผลการวิจัยที่ได้ ก็อาจไม่สมบูรณ์เท่าที่ควรอันเนื่องมาจาก

1. การสร้างแบบสำรวจของผู้กระทำผิดวัยหนุ่ม เนื่องจากกรมราชทัณฑ์ได้ใช้ระบบการฝึกอบรม และการให้คะแนนความประพฤติของผู้กระทำผิดวัยหนุ่ม เป็นตัวกำหนดการจัดชั้นผู้กระทำผิด และกำหนดการลดโทษคุมขัง ผู้กระทำผิดจึงอาจมีแรงจูงใจในการสร้างตอบ (Faking) และ ตอบแบบสำรวจไปในทางที่พึงปรารถนาของสังคม (Social desirability) มากกว่าที่เป็นจริงๆ โดยที่บางครั้งเจ้าตัวก็ไม่รู้ตัวถึงการสร้างตอบนั้น แอน อนาคตาซี กล่าวถึง การสร้างตอบ (Faking) ว่า ทรายโคที่ผู้รับการทดสอบมีระดับการศึกษาเพียงพอที่จะช่วยให้เขาตอบรายการสำรวจบุคลิกภาพได้ เขาก็น่าจะมีความสามารถที่จะทำให้คะแนนของเขาเปลี่ยนไปในทางที่เขาต้องการได้มากพอสมควร² แฮร์ริสัน จี. กัฟ ได้รายงานถึงการสร้างตอบแบบสำรวจบุคลิกภาพ ซีพีไอ.ว่า การสร้างตอบแบบสำรวจ มีผลทำให้ลักษณะบุคลิกภาพของบุคคล แตกต่างไปจากที่ควรเป็นจริงๆไปอย่างมีนัยสำคัญ³

¹สัญญา ธรรมศักดิ์ , " Borstal system ของอังกฤษ " หน้า 444.

²แอน อนาคตาซี , การตรวจสอบเชิงจิตวิทยา. หน้า 457.

³Harrison G. Gough, Manual for The California Psychological Inventory , p.17

2. กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสำรวจ อาจประมาณบุคลิกภาพของตนเองโดยการเปรียบเทียบกับบุคคลอื่นที่อยู่รอบๆตัว ผู้กระทำผิดวัยหนุ่มก็เปรียบเทียบกับสภาพความเป็นอยู่ของตนกับผู้กระทำผิดกลุ่มอื่นๆ และพบว่าตนมีความเป็นอยู่ มีสภาพแวดล้อม และได้รับการปฏิบัติดีกว่าผู้กระทำผิดกลุ่มอื่น การตอบแบบสำรวจเป็นไปในลักษณะที่ต่ำกว่าความเป็นจริง ในทางตรงกันข้าม กลุ่มคนงานวัยหนุ่มอาจนำตนเองไปเปรียบเทียบกับบุคคลในอาชีพอื่นๆ และพบว่าตนเองมีความสำคัญ จึงอาจตอบแบบสำรวจไปในลักษณะที่ต่ำกว่าความเป็นจริง ผลการวิจัยจึงอาจคลาดเคลื่อนเนื่องจากผู้ตอบแบบสำรวจตอบไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของตนเอง

3. การท่องเที่ยวชุมชน ระยะเวลาที่ท่องเที่ยว และ การได้รับการฝึกอบรมของผู้กระทำผิดวัยหนุ่ม อาจมีผลทำให้บุคลิกภาพของผู้กระทำผิดวัยหนุ่มเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นได้

ขอเสนอแนะ

1. ผลของการวิจัย แสดงให้เห็นว่า บุคลิกภาพไม่ใช่สาเหตุสำคัญในการก่ออาชญากรรมของผู้กระทำผิดวัยหนุ่ม ดังนั้นจึงควรจัดให้มีการวิจัยถึงทัศนคติ และ แรงจูงใจในการก่ออาชญากรรมของผู้กระทำผิดวัยหนุ่ม

2. การแก้ไขปัญหาค่าการแสวงหาการแสวงหาบุคลิกภาพ อาจทำได้โดยการที่ผู้บริหารแบบสำรวจต้องสร้างความเชื่อมั่นกันเองให้แก่ผู้ตอบแบบสำรวจ ซึ่งแจ้งให้ผู้ตอบทราบถึงประโยชน์ของการตั้งใจตอบแบบสำรวจตามความเป็นจริง บล็อก (Block) กล่าวว่า มีสถานะการดำเนินงานไม่น้อยที่คำสั่งในการสอบ และ การสร้างความเชื่อมั่นกันเอง (Rapport) อาจกระตุ้นให้คนตอบตอบอย่างตรงๆได้ ถ้าสามารถทำให้เขาเชื่อว่าการทำเช่นนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ตัวเขาเอง

3. ควรทำการศึกษาลักษณะบุคลิกภาพของผู้กระทำผิดวัยหนุ่มโดยใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพฉบับอื่น และเปรียบเทียบผลที่ได้กับงานวิจัยนี้

4. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะบุคลิกภาพของผู้กระทำผิดวัยหนุ่ม: ในเรือนจำทั่วไป และในทัณฑสถานวัยหนุ่ม เพื่อทดสอบการประมาณค่าตนเองของผู้กระทำผิดวัยหนุ่มในสภาพแวดล้อมที่ต่างกันว่าแตกต่างกันหรือไม่

5. ควรทำการศึกษา เปรียบเทียบลักษณะบุคลิกภาพของผู้กระทำผิดประเภทต่างๆ ภายในสถานคุมขัง เช่น ผู้กระทำผิดวัยหนุ่ม, ผู้กระทำผิดหญิง และผู้กระทำผิดด้วยกันเป็นต้น

6. การทำการศึกษาบุคลิกภาพของคนวัยหนุ่มในกลุ่มต่างๆ เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติของบุคลิกภาพคนวัยหนุ่มขึ้น เพื่อช่วยในการแปลความหมายบุคลิกภาพของคนวัยหนุ่มได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย